Barın arkasında üzerinde yılların tozu olan bir kızılderili başlığı asılıydı. Arada bir içmeye gelen titiz kumralların ilk kadehten sonra farkedip, ikinci kadehten sonra unuttukları bir başlık. Üzerindeki tüylerin her biri artık farklı kıblelere yönelen imamlar gibi olmuşlar, birisi başına geçirse kafasını karıştıracak bir tılsıma dönmüşlerdi.

Günün birinde bu tüylerden biri sıkıldığına yoracağımız ama tüylük kanununda sıkılmak olmadığı için aslında sıkıntımızı yansıttığımız şekilde kendini yerçekiminin kollarına bıraktı. Tüy tüylüğünü yaparken, yerçekimi de vazifesini hakkıyla ifa ederek onu yere doğru çekti. Tam 3 saniye 32 salise sürdü tüyün yere düşmesi. Önce salınıp, havaya tutunmaya, hani hep kurtulan film yıldızlarının uçurumun kenarında çırpınmasını andıran bir dansla havada kalmaya çalışan tüy, sonra kendini kirli parke döşemeye çivilemesine bıraktı.

O sırada tüyü izleyen kimse yoktu. Tüy de zaten kimsenin izlemesiyle uğraşacak halde değildi. Dahası barın arkasındaki ikametinde hiç bir zaman kendine bir kişilik geliştirecek kadar müstakil ilgi toplayamadığı için, havadayken yaptığı dansın bir masada bara dönük oturmakta olan bir kadının gözlerinde, sevgilisinde uzun zamandır göremediği ilginçliği keşfetmesine sebep olduğunu ve kadının bir an için olsun tüyün sevgilisi olmak istediğini bilemezdi. Zaten kadın da tüye sevgilisinden daha güzel baktığının farkında değildi. Ağzındaki lokmayı evire çevire çiğnemeye çalışıyor ve sevgilisinin nedense hep aynı şekilde anlatıp, aynı yerde aynı tonla gülmeye başladığı fıkranın bitmesini bekliyordu.

Sonra da adam, "zaten canım istemiyordu" demiş. Hah hah ha...

O günün ilk saatlerinde, tüy henüz yerindeyken servis şefine yat sahibi bir bürokratla ilgili bir dosya sunmakta olan bir gazetecinin en yakın arkadaşını göstermişti önce tüy. Arkadaşını aramış, servis şefinin nasıl büyük bir pezevenk olduğunu ayrıntılı olarak dinlemiş ve bunu da işte şimdi gazeteciliği düşündüğünü söyleyen kardeşine anlatıyordu. Tüy yerinden koptuğunda, ağzından günümüzde gazeteciliğin gerçeği anlamaktan çok, gerçeği şekillendirmekle ilgili olduğunu söylemeye çalışıyordu: Meğer yat servis şefinin okul arkadaşı adına kayıtlıymış diyerek.

Tüyün düşerken gösterdiği ikinci masada, gazetecinin yat sahibi olduğunu bulduğu bürokratın yeğeniyle metresi yemek yiyordu. Yeğen amcasının yatında geçirdiği tatildeki bir hatırayı anlatıp, bu yaz neler yapacağını ekliyordu. Karşısında ancak başka bir kadının zorla sırıttığını anlayabileceği kadının aklındaysa, ertesi gün görüşeceği armatörden üçüncü bir sevgili çıkarıp çıkaramayacağı vardı. Tüy yerinden oynadığında aklına bir an önündeki ahmağa *Ben yat değil, transatlantikte geçireceğim tatilimi* demek geldi ama sustu, pirinç yemek için bulgurdan olmaya gerek olmadığını düşündü.

Üçüncü masadaysa biraz önce bahsedilen fıkra anlatılıyordu. Kadının lokmalarını çiğnerken aklındaki konu, yanında çalıştığı Mali Müşavir'in bir şirketin yatı üzerindeki kayıtlarla oynayıp, başkasını yatın sahibi yaptığıydı. Patronu yatın zaten şirketin olmadığını, üzerinde yat görünmesi tehlikeli başka birinin olduğunu ve şirketin bu yatla ilgili bir davayı asla göze alamayacağını, çünkü yatın asıl sahibinin de elinde şirket sahibiyle ilgili önemli belgeler olduğunu söylemişti. Şirketin küçük ortaklarının şirketin bir yatı olduğundan haberleri yoktu ve zaten şirketin de artık bir yatı yoktu.

Tüyün dönüşünü tamamlarken işaret ettiği son insanlar barmen ve onunla konuşan orta yaşlı bir kadındı. Bu kadın yatın kimin olduğunu bulan gazetecinin eski sevgilisiydi. Barmenle o sıra neden ayrıldıklarını, gazetecinin nasıl da kendine hiç vakit ayırmadığını, nasıl da kendini unuttuğu anlatıyordu. Kadının konuyla bir başka ilgisi daha vardı, babası büyük bir şirketten emekli olduktan sonra, ikramiyesini hayali olan yatı almakta kullanmıştı ve bu yatı armatör olan arkadaşının tavsiyesiyle bir mali müşavirden almıştı.

Tüy yere düştüğünde sesini sadece barmen duydu. Tüyü aldı, çöpe attı ve bir masadan gelen o cümleyi duydu: *Sonra da adam "zaten canım istemiyordu" demiş.* 

Hah hah hah ha...